

OB 50-LETNICI SMRTI ŠKOFA ROŽMANA

PASTIRJEVA BESEDA

Škof dr. Rožman slovenskim izseljencem
ob naselitvi v Argentini

Od Kanade na severu do konca Južne Amerike, povsod se je naselil naš narod. Sedaj smo tu. Kaj naj naredimo? Smo kakor v deroči reki. Kam nas bo zanesla, kje naplavila? Ali bomo prišli iz nje živi in zdravi, ali pa popolnoma utonili? Držite glave nad vodo! Ne da bi vas voda odnesla. To je glavno. Da se vzdržite, je najglavnejše! Ne ločimo se, ne bodimo sami! Povežimo se med seboj! Zedinite se v vseh vprašanih narodne eksistence.

Slovinci ne pozabite idealov, zaradi katerih ste prišli sem in zaradi katerih ste se doma ustavljali rdeči nevarnosti. Ohranite jih! Če bi te izgubili, bi bila to popolna tragika naša in našega naroda. Če se svobodna misel v nas budi, če se nam zdi, da imamo boljše načrte, bi se morali pogovoriti kot zreli ljudje, bi morali najti način, da se med seboj moško in odkrito pogovorimo in napravimo dogovor na temeljih, ki so potrebni, če hočemo ostati takšni, kakršni smo prišli v svet.

To vas prosim in želim: povežite se med seboj! Držite enotnost in edinost, v kateri smo močni in lahko kaj dosežemo. Če smo med seboj edini in če gremo za istim ciljem, če ni nobenega razdora med nami, potem bomo kljub temu, da nas je tukaj malo, dosegli, da se bo naš glas daleč slišal.

Prišli smo v druge dežele, z drugimi navadami, z drugo zgodovino, z deloma drugačno kulturo. Mnogo se nam zdi včasih nerazumljivo. Ne razumemo jezika, ki ga govore okoli nas. Prinesli pa smo nekaj s seboj: ne milijonov, prinesli smo našo slovensko poštenost, pridnost in delavnost. Darujte to našo slovensko pridnost, poštenost in delavnost veliki Argentini, ki vam je tako širokogrudno odprla vrata v svobodo, vas tako gostoljubno sprejela in dala, dam beguncem nov dom.

Imamo še en zaklad: našo slovensko pesem. V USA je med štirimi slovenskimi rodovi ostala premnogokrat še edina vez slovenska pesem. Čuvajmo, gojimo in ohranimo ta naš veliki zaklad.

V novi domovini sprejmite vse, kar je dobrega in mnogo tega boste našli in boste tako postali še bolj očisti in izklesani, modri in izurjeni.

Za tiste pa, ki so povzročili, da smo morali oditi po svetu, za vse, ki so nas preganjali, za vse, ki so pozabili na svojega Boga, prosimo, da najdejo pot resnice. Jaz sem nisem noben večer pozabil dati blagoslov tudi vsem svojim sovražnikom v domovini. Če imamo mi resnico in nas ona dviga, potem naj ta odpre pot tudi tistim, ki so v zmoti.

Življenjska pot pastirja in begunca

Škof dr. Gregorij
Rožman

Rodil se je 9. marca 1883 v Šmihelu pri Pliberku. Zgledno življenje njegovih staršev je močno vplivalo na mladega Gregorja in v njegov značaj so se že v tistih letih močno vtisnile njegove lepe lastnosti: ljubeznivost, preprostost, odkritosrčnost, globoka srčna dobrotina in ljubezen do bližnjega, zlasti do tistega, ki trpi in je pomoči drugih potreben.

Gimnazijo je študiral v Celovcu. Bil je vseskozi dober dijak. Že v dijaških letih se je odločil za duhovniški poklic in je po maturi tudi vstopil v celovško bogoslovje. V duhovnika je bil posvečen v Celovcu dne 21. julija 1907 leta. Prvo kaplansko službo je nastopil v industrijskem mestu Borovlje. Njegova topla in mehka beseda je kmalu naša odprto pot tudi do tedaj zakrknjenih src med nekaterimi delavci. Vsi so da kmalu vzljubili, delavci in kmetje. In pozneje je škof ponovno dejal, da ne bi nikdar nehal delovati med ljudstvom kot navaden duhovnik, če bi bilo vse po njegovem. Toda njegovi predstojniki so mu že tedaj določili nova področja v dušnem pastirstvu. Kot nadarjenega kaplana so ga zato poslali nadaljevat bogoslovne študije v Avguštinej na Dunaju, kjer je postal doktor bogoslovja 27. junija 1912 leta.

Že naslednje leto 1913 so ga cerkveni predstojniki poklicali v Celovec. Imenovali so ga za špirituala v celovškem bogoslovju ter za profesorja cerkvenega prava. Na tem mestu je dr. Rožman prebil vsa leta med prvo svetovno vojno ter prva povojna leta, ko je zaradi svoje narodne zavednosti odšel v Ljubljano.

Slovenska prestolnica je odličnega koroškega rojaka sprejela z odprtim srcem ter mu zaupala mesto na novo ustanovljeni univerzi za cerkveno pravo. Docent za cerkveno pravo je postal 27. avgusta 1920.

V Ljubljani se je dr. Rožman z vso vnemo udeleževal med slovensko mladino. Najprej kot prefekt v Marijanišču, kjer je bil sprejet v družbo najodličnejših mož iz tedanjega slovenskega javnega življenja, pozneje pa kot duhovni vodja pri Orlu.

Dne 21. junija 1922 je prevzel funkcije oficijala pri škofijskem cerkvenem sodišču, dne 18. avgusta 1924 je postal na univerzi izredni profesor. 20. decembra leta 1927 je bil imenovan za svetnika škofijskega konzistorija. Tako je tedanji škof dr. Jeglič dobil v svojo bližino sposobnega, vestnega ter dobrega delavca in svetovalca.

Škof Jeglič si je prav dr. Rožmana izbral tudi za svojega pomočnika in naslednika. Na njegov predlog je bil od Svete stolice 17. marca 1929 imenovan za ljubljanskega pomožnega škofa s pravico nasledstva. Kot škof je bil posvečen v ljubljanski stolnici dne 14. julija 1929. Dne 10. septembra istega leta je bil dr. Rožman imenovan za generalnega

vikarja ljubljanskega škofa, ko so pa škofu Jegliču začele moči pešati in je odstopil, je škof dr. Rožman postal dne 1. avgusta 1930 leta ljubljanski škof.

Na tem mestu je storil veliko za duhovno obnovo slovenskega ljudstva. Zlasti je priporočal svojim vernikom pobožnost prvih petkov in prvih sobot. Znane so njegove pridige ob pastirskih obiskih, zlasti pa ob postu v ljubljanski stolnici. Vsa leta je pisal globoke dušnopastirske in cerkvenopravne članke za reviji „Čas“ in „Bogoslovni vestnik“.

Ob izbruhu komunistične revolucije med 2. svetovno vojno je dr. Rožman takoj v začetku javno obsodil komunistično nasilje, umore in požige. Neustrašeno je branil papeške enciklike, ki so jasno in odločno velevale, da sodelovanja katoličanov s komunisti ni in ne more biti, ker je komunizem satanski načrt za razkristjanjenje človeške družbe. Javno je škof dr. Rožman obsodil komunizem že v prvem svojem pastirskem pismu v jeseni leta 1941, ponovil pa nato v nagrobnem govoru ob pogrebu Jaroslava Kiklja leta 1942, pozneje pa znova v raznih pridigah in govorih.

Ko je bila stiska največja, je škof vernikom venomer govoril o zaupanju v božjo Previdnost in Marijino varstvo. V tedanji stiski slovenskega naroda ga je posvetil Njenemu brezmadežnemu Srcu. Sam je tedaj vodil spokorno procesijo, trpeči narod je pa stopal za njim kot za Mojzesom, ki mu z dvignjenim križem kaže pravo pot skozi trpljenje in muke v lepše življenje.

Na prigovarjanje predstavnikov slovenskih demokratičnih strank je leta 1945 odšel z demokratičnimi Slovenci v emigracijo, da bi v svobodnem svetu kot najvišja slovenska cerkvena avtoriteta podprl borbo za resnično osvoboditev slovenskega naroda, obenem pa družil po svetu razkropljene slovenske naseljence.

Svoje sovraštvo do škofa Rožmana so komunisti pokazali s procesom, od 20. do 27. avgusta 1956, na katerem so ga sramotili in končno v odsotnosti obsodili na 18 let ječe. Še sedaj je bil ta proces razveljavljen in škofu vrnjena ukradena čast.

Begunska leta je škof preživel v Avstriji, odkoder je odpotoval preko Švice v Severno Ameriko, kjer je živel pri prijatelju msgr. Omanu v Clevelandu.

V emigraciji je škof dr. Rožman ostal to, kar je bil doma: nadvse skrben dušni pastir slovenskim vernikom. Obiskoval jih je po Severni Ameriki, Kanadi, bil pri njih v Čilu, in trikrat na daljših obiskih v Argentini, kjer je tedaj delovalo tudi njegovo bogoslovno semenišče in škofijski zavod za slovensko mladino.

Načrtoval je nov obisk v Argentini. Na poti se je mislil ustaviti tudi v Venezueli, kjer so prav po njegovem prizadevanju rojaki dobili slovenskega duhovnika, nato pa še pri rojakih v Sao Paulu v Braziliji. Božja previdnost pa je odločila drugače. Vsemogočni je svojega zvestega in neustrašenega borca za čistost naukov Njegove Cerkve poklical k sebi, da ob Njem uživa plačilo za vse svoje življenjsko delo, ki je bilo vse posvečeno samo Bogu in slovenskemu narodu.

Niso ga pozabili

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Mesec november je obarvan z močno prisotnostjo spomina na pokojnega ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana. Trdno sem prepričan, da ima zasluge za to v Sloveniji Nova slovenska zaveza, ki je že dolgo in večkrat opominjala slovensko javnost, politične in cerkvene kroge na krivično usodo škofa, klevetanje in laži, ki so jih širili in spodbujali eni, drugi pa niso bili pripravljeni javno nastopiti in braniti škofovo dobro ime.

Če si ogledamo spletno stran www.zaveza.si, bomo najprej opazili dokumentiran komentar dr. Antona Drobniča ob priliki, ko je Okrožno sodišče v Ljubljani ustavilo kazenski postopek proti škofu dr. Gregoriju Rožmanu in ministru dr. Mihi Kreku.

Sledila je predstavitev zajetne knjige založbe Družina Med sodbo sodišča in

sodbo vesti, ki so jo spisali Tamara Griesser Pečar, Marija Č. Rehar, Blaž Otrin, Julijana Visočnik in F.M. Dolinar.

V soboto, 7. novembra so Slovenski katoliški izobraženci in Nova slovenska zaveza pripravili Spominski zbor, na katerem so se spomnili škofa. Govorniki so bili dr. Tamara Griesser Pečar, dr. Marijan Smolnik, g. Anton Drobnič, dr. Ivo Kerže in akad. dr. Kajetan Gantar.

Marsikdo je posredoval, da bi čim več ljudi zvedelo za napore, v katere se je podal škof z namenom, da bi svojim škofljanom in vsemu narodu prihranil čim več žalostnih in krutih trenutkov. Tako so v študentskem domu Vincencij na Taboru v Ljubljani povabili zgodovinarico Griesser Pečar, da jim je govorila o škofu. - Tudi radio Ognjišče je posvetilo program škofu Rožmanu, pri katerem sta sodelovala dr. Drobnič in dr. Griesser Pečar.

Tednik Družina je z datumom 15.

november srednji strani posvetil pokojnemu ljubljanskemu škofu. Ivo Žajdela je zbral markantne dogodke iz njegovega javnega življenja ter opis zadnjih dni, smrti in pogreba v Lemontu. Na koncu pa je objavljen del pisma, ki ga je dr. Peter Urbanc iz Kanade poslal nadškofu Uranu: „Pustiti našega velikega škofa, da naj bi za vse čase ležal pokopan v tujini šest tisoč kilometrov daleč od domovine, je nedopustno in več kot neprimerno. S pokopom dr. Rožmana na Žalah bi naša katoliška Cerkev pridobila na prestižu. Obiskovalci groba bi bili verjetno številni. Slišati je izgovor, da še ni prišel pravi čas. Ravno narobe. Ljudje imajo radi odkrito, odprto, pogumno Cerkev. Časi, ko si moral molčati in tiho trpeti, so mimo.“ - Tretjo stran sestavlja kronika predstavitve knjige, Franci Petrič pa piše o Frenku Urankarju iz ZDA, ki je bil škofov prijatelj.

Isti organizatorji kot za Spominski zbor so vabili k maši v nedeljo, 15. novembra v ljubljansko stolnico: „Kakor Slovenci po svetu se bo ob 50-letnici smrti tudi domo-

vina spomnila škofa dr. Gregorija Rožmana“. Ob somaševanju mnogih duhovnikov in polni stolnici vernikov je nadškof Alojzij Uran vodil nedeljsko liturgijo ob pevski spremljavi zbora Antona Foersterja. Ob koncu je bila še kratka komemoracija, pri kateri je pel duhovniški oktet Oremus, svoje spomine na škofa pa je pripovedoval duhovnik Viktor Šega, edini še živeči duhovnik, ki ga je škof dr. Rožman posvetil v Sloveniji. Poslušali smo tudi del zvočnega zapisa pridige, ki jo je škof Rožman imel na novi maši v ZDA. Ob koncu pa je nadškof Uran v stranski kapelici zmolil molitve za pokojne. Tam je škofija postavila - k drugim škofom - tudi plaketo z Rožmanovimi podatki. Lahko si mislimo, da smo bili priča duhovnemu pokopu škofa dr. Gregorija Rožmana.

Ob izhodu smo dobili še spominsko podobico, Nova slovenska zaveza pa je razdelila lepo, v velikosti lista, risano podobo škofa Rožmana z izbranim tekstom.

GB

15 let Urada za Slovence

Organ vlade Republike Slovenije, ki srbi za odnose, sodelovanje in podporo slovenskih skupnosti izven matične države, obhaja že petnajst let. Ob tej priložnosti je vodstvo Urada, ki tudi obhaja leto v sedanjih zasedbi, sklicalo tiskovno konferenco, da predstavi poudarke in dosežke preteklega obdobja. Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu **Boštjan Žekš** pa je obenem nanizal nekatere izmed glavnih izzivov v prihodnosti.

Kot je v uvodnih besedah dejal **Rudi Merljak**, je Urad v 15 letih dosegel „izreden razvoj“ in nanizal vrsto dosežkov. Med slednjimi je izpostavil številne kulturne centre v zamejstvu, oblikovanje zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja ter revijo Moja Slovenija. Sem spada tudi spletna stran „slovinci.si“, ki povezuje različne skupnosti z izverno domovino.

Državni sekretar na Uradu **Boris Jesih** je medtem izrazil zadovoljstvo, da vlada letos ne bo krčila sredstev za Slovence v zamejstvu in tujini - za zamejstvo je namenjenih 7,8 milijona evrov, za Slovence v tujini pa 900.000 evrov. Letošnja novost sta možnost večletnega - zaenkrat največ dveletnega - financiranja ter poudarek na projektih, ki vključujejo mlade, je poudaril Jesih.

Tudi je minister Žekš dejal, da bi Urad rad dal večjo težo mladim v zamejstvu. Kot je poudaril, so mladi med drugim neobremenjeni z zgodovinskimi in drugimi družbenimi ovirami, s katerimi se danes, še posebej v zamejstvu, sooča slovenska narodna skupnost. Urad želi tudi spodbu-

jati vračanje mladih Slovencev iz tujine v domovino. Poleg tega namerava Urad v naslednjem letu dodaten poudarek nameniti tudi okrepitevi sodelovanja s slovenskimi znanstveniki in intelektualci po svetu in jih med drugim vključiti v dogajanje v Sloveniji ali celo omogočiti pogoje za njihovo vračanje. Podobne ukrepe Urad načrtuje tudi na področju sodelovanja z gospodarstveniki v tujini.

Dr. Boris Žekš je medtem glede stanja slovenskih manjšin v sosednjih državah menil, da ne moremo biti zadovoljni, kar pa bi na Uradu radi spremenili, med drugim tudi s tesnejšimi stiki z oblastmi na območju. V odgovoru na novinarsko vprašanje je minister podal tudi konkretne poudarke dela v vseh štirih sosednjih državah.

V Avstriji se Urad namerava osredotočiti na šolstvo, v Italiji je kot enega glavnih problemov dr. Žekš izpostavil Slovensko stalno gledališče v Trstu, na Madžarskem pa problem financiranja in izgradnje trkilometrskc ceste Verica - Gornji Senik. Glede razmer na Hrvaškem je spomnil, da se slovenski skupnosti obeta vrnitev v ustavo.

Izrazil je tudi obžalovanje zaradi zastaja pri sprejemanju zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Z naše strani izražamo čestitke Uradu ob lepi obletnici in priznavamo skrb, ki jo nenehno kaže do raznih slovenskih skupnosti, ne da bi idejni predznak motil konstruktivno delo v prid slovenskim idealom.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ena izmed značilnosti sedanje argentinske politike je, da je vse nekam megleno. Mnogokrat ni jasno razviden obseg določenega problema, niti važnost, ki ga lahko ima za prihodnji razvoj. To se dogaja tudi v primeru sindikalnega trenja, ki je vedno bolj opazno.

Okostenele strukture.

Eden temeljev peronizma je bilo ravno enotno delavsko gibanje. Ko je Peron prevzel oblast je hitro poskrbel, da je vodstvo delavstva prišlo v zanesljive roke in tam tudi ostalo. Zakon o enem samem sindikatu na posamezno ekonomsko dejavnost je od tedaj veljavni. Ubrani je Argentino in argentinsko delavstvo pred komunističnimi in drugimi levičarskimi vplivi, a je povzročil tudi okostenele strukture in delovanje, ki je daleč od demokratičnega ravnanja. Tako najdemo vodje in skupine, ki so si dejansko prilastile sindikate in jih upravljajo kot svojo lastnino. Še več, rodile so se neke vrste sindikalne dinastije, kjer je vodstvo dedovano, kot je primer sindikata šoferjev tovornjakov, kjer je Hugo Moyano, sedaj glavni tajnik CGT, prepustil vodstvo sindikata svojemu sinu. Da to povzroča razvpito korupcijo in izkoriščanje denarnih sredstev v lastne namene, ni treba še posebej poudarjati. Poznane so tudi politične posledice tega stanja, kjer so sile (in sredstva) sindikatov v službi peronistične stranke.

Kriza struktur. To dejstvo dobro pozna tudi bivši predsednik in vodja vladne strategije. Odkar je prišel na oblast se je postavil na čelo stranke in si prizadeval, da bi sklenil tesno zvezo z peronističnim sindikalizmom. Povezava Kirchner-Moyano je danes trdna in predstavlja najmočnejšo oporo sedanji vladi. Zato je tudi razumljivo, da je ogromna sredstva iz vladne blagajne pretakajo v sindikalne organizacije socialnega in zdravstvenega skrbstva, ki pa jih nihče ne nadzira. Govori se o pravnem mafijem stanju. A zadnje čase je ta sindikalni model postavljen pred izziv upornih skupin, ki z leve strani počasi ogrožajo tradicionalne položaje peronizma. Primeri, kot je bila stavka v podjetju Kraft-Terrabusi, ali pa zadnje dni stavka podzemskih železnic, kažejo na krizo dosejanega modela. Ni čudno, da je pretekli teden večje število „klasičnih“ sindikalnih vodij napadlo te izraze upora, slavilo dosedanjega večinski sindikalni sistem in govorilo o nevarnosti „ponorele levice“. Čeprav se v sedanjem kontekstu ne vidi večje razsežnosti, bo treba pazljivo slediti razvoju, ki lahko postane ključen v prihodnje. Na žalost ne eni ne

drugi ne predstavljajo gotovosti sindikalne demokracije. Moyano je v obrambo svoje strukture napovedal veliki shod na majskem trgu, pa ga potem na prošnjo predsednice odpravil. Bila bi priložnost za nasilne spopade, ki jih vlada najmanj potrebuje.

Socialni nemiri.

Vlada za notranjo uporabo označuje te pojave kot „socialni nemiri“. Postavlja jih v isto kategorijo kot počestne blokade in druge izraze ljudskega nezadovoljstva. Zanimivo je, da je v začetku dopustljivo gledala na izgred piketerov. Sedaj pa, ko ljudska nejevolja nad tem pojavom hitro raste in mnogi izmed piketerov zavzemajo protivladna stališča, se je znašla v neprijetnem položaju. Zato so vladni možje, v prvi vrsti minister Fernández, začeli govoriti o prevratnem načrtu. Za nemir naj bi bile krive skrite sile, ki iz sence delujejo proti vladi. „Ne bodo nas pregnali“ je trdil, kot bi res šlo za široko zaroto. Vlada ne vidi, ali pa noče videti, da ljudje ne prenesajo več stanja, kjer se mešata socialni nered in nevarnost kriminala. Ljudje so na cesti v stalnem strahu pred kraji in napadi, ali pa nemirni, ker ne vozijo podzemskih železnic ali piketeri blokirajo ceste. Splošno mnenje opazovalcev je, da vlada nima več nadzorstva nad ulico.

Politični manevri. Na skrito željo Kirchnerja je vodstvo peronistične stranke (šele sedaj) zavrnilo odstop z mesta predsednika, ki ga je podal po porazu 28. junija. A bilo je preveč jasno, da je vse le manevrska poteza. Poleg tega je senator Reutemann, vsled tega, odstopil s svojega mesta v vodstvu stranke, kar je glasno odmevalo na političnem odru. Zato si je bivši predsednik izgovoril „nekaj dni“, da premisli, če znova prevzame vodstvo. Uporni peronizem ima svoje težave, ker ne najde enotnosti. Vzrok je enostaven: vsi bi radi vodili. V radikalizem se je vrnil mir in zaenkrat složno nastopajo v parlamentu. Vprašanje je kako bo, ko bodo začeli govoriti o kandidaturah. Na tem področju je podpredsednik Cobos storil prvi in zanimiv korak. Izjavil je, da bi bil guverner province Santa Fe, socialist Binner, vreden predsedniški kandidat. Istočasno pa stavljal vprašanje, če ga ta ne bi spremlja v formuli kot podpredsedniški kandidat. Socialistom to ni všeč, a Binner ni v celoti zavrnil poteze. Vse to poteka v napetem ozračju, ki ga skuša ublažiti škofovska konferenca. Po splošnem zasedanju je izjavila, da tudi besedno nasilje slabi demokracijo. Jo bo kdo poslušal?

Zahvalna nedelja

Katoliška cerkev v Sloveniji vsako nedeljo po 1. novembru, prazniku vseh svetih, obhaja zahvalno nedeljo. To je dan hvaležnosti in zahvaljevanja ne le za letino in pridelke, ki jih je dala narava, ampak „zahvala zajema vse naše življenje, vse, kar smo in kar imamo“, so sporočili s Slovenske škofovske konference.

Praznik zahvale so poznala že primitivna ljudstva, ki so v znamenju zahvale in prošnje za blagoslov darovala ječmenove snope, poljedeljska ljudstva pa so darovala enoletno jagnje. Z nastopom judovstva oziroma z izhodom

judovskega ljudstva iz egiptovske sužnosti je dobila odrešenijski pomen. Judje se tega dogodka spominjajo ob šotorskem prazniku.

Cerkev z opozarjanjem na pomen zahvale in hvaležnosti Bogu, stvarstvu in ljudem prebujala in krepi osnovno razsežnost medsebojnih odnosov in jim daje novo kakovost, najvišja oblika zahvale za kristjane pa je po njihovih navdah daritev maše.

Slovenski škofje so ob zahvalni nedelji na vernike v svojih škofijah tudi letos naslovili posebna zahvalna pisma, ker s svojimi darovi

podpirajo življenje Cerkve.

„Ob zahvalni nedelji imamo lepo priložnost, da se s hvaležnim srcem ozremo na minulo leto, na vsa pričakovanja in hrepenenja, na vse prežete sadove zemlje in dela človeških rok. Gospod je tudi letos v svoji neskončni ljubezni blagoslovljal naš trud, naše prizadevanje in napore,“ je v svojem pismu zapisal ljubljanski nadškof Alojz Uran.

Ob tem se je zahvalil vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam, vsem laičkim sodelavcem ter vsem molivcem in dobrotnikom v nadškofiji.

Novi minister

Henrik Gjerkeš, ki ga je državni zbor imenoval za novega ministra brez resorja, odgovornega za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, je od svoje predhodnice Zlate Ploštajner prevzel posle.

Državni zbor je namreč na predlog predsednika vlade Boruta Pahorja za novega ministra za lokalno samoupravo z 48 glasovi za in 30 proti imenoval 44-letnega profesorja na novogoriški univerzi. Širši javnosti doslej neznan Gjerkeš bo na tem mestu nasledil Zlato Ploštajner, ki je kot razlog za svoj odstop navedla zdravstvene in osebne razloge.

Gjerkeš je sicer po imenovanju v državnem zboru izrazil zadovoljstvo nad podporo ter napovedal, da bo odgovorno in vestno opravljal svoje naloge. Kot je dejal, se bo najprej pogovoril s sodelavci, ki so že na službi vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, in takoj pričeli z delom.

Naša gonilna sila

ANA MARIJA HREN

GOVOR NA OBLETNICI DRUŠTVA SLOVENSKA PRISTAVA

Spet se je blaga vrnila pomlad, vejice zelene in cvetje diše. Kmetič pripravljaj sejati, orat ...

To so le drobci pesmi, ki mi jo je tata - oče po primorsko - pel, ko sem bila še otrok. Prinesel je seboj celo zbirko slovenskih pesmi, ki jih je od leta 1928, ko je prišel v Argentino, zavestno ohranil, saj jih je rad prepeval sam, s prijatelji, v družbi in z družino. Slovenska beseda in slovenska pesem sta mu bili nepretrgana vez z domovino, z rodnim krajem. Neuresničeni prvotni načrti in Božja usoda so ga končno, po dveh desetletjih, seznanili z zaročenko, mojo mamo, ki je prišla kot begunka z zelo bolečo in tragično preteklostjo. Na tuji zemlji sta si ustvarila nov dom, lastno družino.

Spomini me vlečejo nazaj, prav v otroška leta, ko sem se tukaj učila prve samoglasnike in prvo abecedo.

In potem, v mladinski dobi, ko so bile na Pristavi razne prireditve, od Duhovnega življenja do skupnih mladinskih dni. Bila sem otrok tistih staršev, ki so si morali priboriti bistvene materialne dobrine, potrebne človeku za dostojno življenje. Istočasno so pa zavestno vztrajali in se žrtvovali zato, da bi tudi mi zrasli v slovenskem duhu, da ne bi pozabili na slovensko besedo, zgodovino in običaje. Vzgajali so nas v krščanskem duhu in s krščanskimi vrednotami. Vse to je tudi pomagalo, da smo takrat naravno sprejeli potek našega življenja kar v dveh vzporednih okoljih: argentinskem in slovenskem, pogosto izključno v slovenskem. Navezali smo nove stike s sošolci in prijatelji, z mladimi in starejšimi. Imeli smo istega skupnega imenovalca: medvojno in povojno preteklost naših staršev, družinske spomine, pobite vojake in civilne družinske člane, taborišča v begunstvu in izseljenstvo.

To je bila in je še naša gonilna sila, pečat, ki bo ostal za nami. Toda v istem stoletju je Slovenija doživela tudi velik zgodovinski skok naprej, ko

je dosegla samostojnost, ki smo jo tudi mi z velikim veseljem spremljali in podprli. Naše zanimanje za Slovenijo je danes bolj neposredno in bolj stvarno. Zdaj nas mora vezati ne le samo srce ampak tudi razum, ki nam pomaga, da lahko odkrijemo in nam je jasno, kaj je prav in dobro za slovensko državo in kaj je proti državnim interesom.

Prav te dni se odloča prihodnost slovenskega morja. V 20. stoletju smo Slovenci izgubili del našega narodnega ozemlja: Koroško, Trst in zahodni del Primorske. Slovenski pregovor pravi „Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal“. Smatram, da je umestno, da tudi mi, čeprav v izseljenstvu, sledimo dogovorom s Hrvaško in zavzamemo jasno in javno stališče v bran slovenskih narodnih in državnih interesov. Tukaj se spajata narodni čut in državna bit.

„Iz srca svoje so kali pognale“ ..., primerno geslo za Pristavo, saj se je pred 42. leti na tem kraju Velikega Buenos Airesa usidralo srce, ki še danes poganja močno cvetoče rož'ce poezije.

SLOVENC V ARGENTINI

42. OBLETNICA

Vse najboljše Pristava!

Pika z malo črko, pika na koncu stavka, pika za števniki, pika-poka-pikapolonica ... O ne, čakala nas je druga Pika, z veliko začetnico, Pika Nogavička. To je bilo v nedeljo, 25. oktobra, ko smo se zbrali na Pristavi, da bi slavili 42. obletnico doma.

Najprej nas je lepo pozdravila Ingrid Selan. Nato smo zapeli obe himni. Predsednik doma Andrej Golob je dvignil argentinsko zastavo, predsednica krajevnega odseka Zveze mater in žena, Marta Golob pa slovensko. Potem smo se pomaknili v zgornjo dvorano, da bi prisostvovali sv. maši. Pred nami so se zvrstili mladi v narodnih nošah iz različnih slovenskih pokrajin. Anka Gaser je na orglah spremljala ubrano ljudsko petje, ki ga je

Pristavske narodne noše iz različnih slovenskih pokrajin.

vodila Marjanka Grohar. Mašno daritev je daroval naš župnik g. Franci Cukjati. Med pridigo nam je povedal o prvih letih življenja na Pristavi in poudaril, da lahko to visoko obletnico danes praznujemo po zaslugi naših prednikov, ki so pristavski dom gradili na načelih krščanstva in slovenske zavesti. Povedal je tudi, da moramo biti ponižni in odpreti oči, da popravimo svoje napake. Sv. mašo je skrbno je vodila Lučka Jereb Oblak. Berili sta brala ravnateljica Prešernove šole Veronika Boh in predsednik Pristave Andrej Golob.

Po končani daritvi smo se pomaknili v spodnjo dvorano, kjer so bile praznično okrašene mize, delo pridne Zorke Gris.

Zadišalo je iz kuhinje in kar na lepem so mladi prijazno postregli zokusnim domačim kosilom. Zanj so poskrbele zveste kuharice: Rožica Esih, Irena Grohar, Nevenka Golob in Zofi Modic, na pomoč pa jim je prihitel Jože Beltram. Najlepša hvala vsem, ki ste odlično opravili to delo!

Popoldne je na Pristavo prišlo še več prijateljev in znancev. Kmalu je bila zgornja dvorana nabito polna.

Najprej nas je zopet toplo pozdravila Ingrid Selan. Nato je predsednik doma Andrej Golob v pozdravnih besedah imenoval pristavske organizacije in njihova skupna dela. Predsednica Zedinjene Slovenije Alenka Godec je čestitala k jubileju in nas primerjala z vrtnarjem, ki vedno zaliva,

da rože lepo cvetijo in poganjajo nove. Tudi veleposlanik prof. Avguštin Vivod nas je lepo pozdravil in poudaril, da po svojih potovanjih po argentinskih provincah ugotavlja, da je ogromno slovenskih potomcev, ki bi radi znali slovensko, pa ne vedo, kako, zato je to delo, ki ga opravljamo zelo potrebno.

Vsaka važna obletnica ima svojega govornika in tokrat se je našemu povabilu prijazno odzvala prof. Ana Marija Hren. Njene misli objavljamo na uvodnem mestu tega izvoda.

Sledila je igra Pika Nogavička, ki pa jo posebej opišemo na strani 4.

Po končani igri smo zapeli še Slovenija v svetu. Nato smo šli v spodnje prostore, kjer so bile na prostem postavljene mize. Kako pa naj bi drugače zaključili kot z domačim pecivom, toplimi čevapčiči in s kapljico dobrega cvička v prijateljski družbi!

Za konec - kot pri vsakem članku - pa še PIKA.

M. Č. K.

SAN MARTIN

Poslovilni koncert

„Nasvidenje! Zbogom! Pa kaj pišite! Lepo se imejte!“ Tako in podobno si želimo, ko se poslavljamo, predno se kam odpravimo na pot. Ko pa doleti potovanje pevce, se ti najrajši poslovijo od zveste publike s petjem. Zato je Slovenski pevski zbor iz San Martina priredil poslovilni koncert v nedeljo 15. novembra, ob 11. uri.

tinski zbor? Na turnejo v Brazilijo, in sicer v mesto Sao Paulo, z motom: „S pesmijo od srca do srca“.

Pred odhodom so pevci in pevke številnim poslušalcem, med katerimi so bili sorodniki, prijatelji in znanci, zapeli pesmi, ki jih bodo podali v Braziliji. Vse navzoče je toplo pozdravila zborovodkinja prof.

sledila sporedu (programe je oblikoval Marjan Belec) in izvajanje nagradila z močnimi aplavzi. Na koncu se je zborovodkinja zahvalila Gabrieli Bogo, ki ima na skrbi vokalizacijo, Janezu Filipiču za pripravo scenskega prostora in pa kulturnemu referentu dr. Viktorju Leberju, ki je navel prve stike za ta obisk. Predsednik doma inž. Toni Kastelic je zboru zaželel uspešen nastop in srečno pot.

Kar hitro se je spodnja dvorana spremenila v gostinski prostor, kjer je bilo vse skrbno pripravljeno za družinsko kosilo. Omar Santana in Tone Belec sta pridno pekla na žaru, pevke pa so odložile partiture, si nadele predpasnike in se lotile kuhinjskih poslov. Mladi so prijazno postregli gostom, ki so se v prijetnem pogovoru zadržali ob pogrnjenih mizah.

Bliža se dan odhoda, saj zbor odpotuje v petek, 20. novembra. Ker ne bova utegnili iti na letališče, se poslavljava kar tu in vsem želiva: „Srečno pot!“

Sanmartinski lipi

Pred koncertom je dr. Jure Rode v zavodu Srca Jezusovega daroval sv. mašo za srečno pot. Kam neki se odpravlja sanmar-

Lučka Marinček Kastelic in nato dirigirala koncert. Posamezne skladbe je na orglah spremljal prof. Javier Más. Publika je navdušeno

MENDOZA

50-letnica smrti škofa Rožmana „Teža križa in plačilo“

Minulo je že 50 let odkar je odšel k Očetu po plačilo za svetniško sprejeto težo svojega križa, ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. Umrli je v Lemontu v Severni Ameriki 16. novembra 1959.

V Mendози smo se obletnice spomnili na nedeljo 8. novembra 2009. Dogodek je letos velikega pomena za vse vernike, posebno pa begunske Slovence. Škof Gregorij Rožman je bil naš dobri pastir v najhujših časih narodne polpretekle zgodovine. Med drugo vojno in med nasiljem treh totalitarizmov, posebno brezbožnega komunizma, nas je usmerjal, bil stalna luč in pomoč.

Spomin na škofa Rožmana je letos obogaten z dolgo pričakovano, najprej z leta 2007 razveljavlo obsodbe in 10. aprila letos, ko je bil postopek ustavljen. Od tistega dne „je škof dr. Gregorij Rožman nedolžen, kot da zoper njega ni bila vložena nobena obtožba in kot da ni bil obsojen“. (dr. Anton Drobnič)

Pred tednom smo naznanili proslavo z otvoritvijo razstave fotografij Rožmanovega rojstnega kraja, njegove družine, njega kot bogoslovca, duhovnika in ljubljanskega škofa. Navdušeni so rojaki ogledovali posnetke škofovih obiskov v Mendози in spoznavali svoje sorodnike in takratne voditelje slovenske skupnosti.

V Slovenskem domu smo pričeli spo-

tleh. Naša domača zemlja je orošena z mučeniško krvjo naših bratov in sestra, ki ste jih poznali, z njimi delali, z njimi v cerkev hodili, z njimi živeli. Morali so dati življenje ker so odklanjali, česar po vesti in po svojem prepričanju niso mogli in smeli

storiti. Zvesti in stanovitni so bili v veri, zato so morali pasti“.

Spomnili smo se njegovega bega s številnimi rojaki v Vetrinju, njegovo begunsko pot ter obiske svojih duhovnikov in Slovencev po svetu. Besedilo sta povezala prof. Cvetka Grintal Bajuk in Davorin Hirschegger, v slovenščini in španščini.

Za zaključek je Slovenski mendoški oktet zapel **Oj Doberdob! Slovenskih fantov grob**.

Vse navzoče je pretresla doživeta interpretacija harmonizacije Zorka Prelovca.

O kraj Vetrin, gorja spomin, ... Kočevski Rog, vseh mater jok ... Slovenija, s krvjo

namočena, novi rod tebi vstaja, ki je sad krvi mučencev, nova luč k nam prihaja. Zaupajmo vsi! Slovenija, pozdravljena, Slovenija, pozdravljena!

min na škofa Rožmana s slovesno sv. mašo. Pevski zbor je, pod vodstvom lic. Diega Busqueta, pel mašo Gregorja Zafošnika. Zaključili smo zahvalno Evharistijo z zborom in polno dvorano, zahvalno **Marija skoz življenje**.

Po daritvi smo nadaljevali spominsko proslavo. Pevski zbor nas je v mislih popeljal v lepoto Koroške, rodne zemlje našega pastirja, z doživetvo interpretacijo Kernjakove **Rož, Podjuna, Zila**. Mnogi smo se spomnili veselja, ki je izrazil škof Rožman prav ob omenjeni pesmi, ko nas je obiskal leta 1957.

Nato smo spoznali njegov rojstni kraj, rodno vas Dolinčice, Rožmanovo družino, se seznanili s prvimi leti šolanja, bogoslovja, duhovnega posvečenja in težkega pastirovanja. Podrobno smo prikazali škofov trud za oznanjevanje resnice, preroški pregled političnega položaja v takratni Sloveniji in nevarnosti ter obsodbo brezbožnega komunizma.

V pastirskem pismu je leta 1943. zapisal: „Palme mučeništva so zrasle na naših

vse milosti, ki smo Slovenci in begunci prejeli po njegovi požrtvovalni zaslugi.

Zahvalili smo se dobremu človeku, svetniškemu duhovniku, mučeniškemu pastirju, ki je bil skozi vse dni svojega življenja slovenskemu narodu svetilka in nas usmerjal v veri, upanju in ljubezni!

„Prevzvišeni škof Gregorij, bodite zahvaljeni!

Prepričani smo, da ste že prejeli **plačilo za težo križa**“.

Božidar Bajuk

ŠE TO NA PRISTAVI IN PIKA

Na oder je stopila Nadi Grohar in nas popeljala v svet pravljic. Pokazala nam je vilo Čira čara, kjer je živela deklica z imenom Pika. Mama ji je umrla, ko je bila še čisto majhna, njen oče pa je bil kapitan in je z njo jadral po morjih, dokler ga ni nekoč med viharjem vrglo s palube in je izginil. Pika je bila prepričana, da so ga valovi vrgli na otok ljudožercev, kjer je postal njihov kralj.

Nato smo le spoznali Piko (Tanja Oblak), ki nas je presenetila kot igralka s podedovano lastnostjo mamice Lučke in očka Dominika. Govorila je čisto preprosto v domačem narečju in nas neštetokrat

spravila v smeh. Za oceno bi ji dali kar pet zvezdic! Upajmo, da jo bomo na odrskih deskah videli še kdaj.

Kaj je delala ta deklica čisto sama? Mirno je živela in vedno je odkrivala nove stvari, kot pač vsak otrok. Nobenih preglavcev si ni delala. Kuhala je sama in si pela (še kot pevka se je odlično izkazala), izmišljevala si je igre in hodila po nakupih. Njena sosedica Anica (Mikaela Selan) in Tomaž (Tomaž Grohar) sta jo vedno spremljala, saj se jima je zdela zelo zanimiva, obenem pa sta jo tudi učila. Še Mikaela in Tomaž sta pokazala svoj talent z jasno izgovorjavo in potopljena v zgodbo, kot profesionalna igralca. Cestitamo!

Pika je v veleblagovnici Žumbo hotela kupiti izmišljeni "spunk" in roko dekorativne lutke. Uživali smo v odličnem igranju lažnive prodajalke (Danijela Selan), naivne kupovalke (Tatjana Rožanec), strogega poslovođa (Miloš Mavrič), hudega kupovalca (Martin Križ) in razburjene drogeristke (Marjanka Grohar). Pika je vse kupila z zlatimi cekini in s tem vse pomirila.

Nato je Pika prvič obiskala šolo, pa ne zato, da bi se kaj naučila, kot sta ji svetovala Anica in Tomaž, pač pa zato, da bi si zaslužila počitnice. Tam so jo prijazno sprejeli učenci z učiteljico (Maruška Klemenčič), ki jo je skušala potrpežljivo kaj naučiti, a Pika je ugotovila, da šola ni zanjo. Pristrčen prizor!

Potem je šla domov počivat. Kar naenkrat sta jo presenetila dva razbojnika (Martin Križ in Aleksander Zarnik), da bi ji ukradla kovček cekinov. Bila pa sta tako nerodna, da jim ni uspelo. Sijajno odigrano!

Naslednji dan sta jo obiskala policaja (Pavel Grohar in Martin Zarnik). Hotela sta

jo odpeljati v otroško zavetišče, pa je nista mogla ujeti. Spodrsnilo je torej tudi njima. Izvrstna igralca!

Potem je šla Pika na obisk v sosednjo hišo, ker je Aničina in Tomaževa mama (Gabi Križ) pripravila čajanko za prijateljice. Imela je zelo nerodno služkinjo (Viki Selan). Fine dame (Marjana Rožanec, Danijela Selan in Marjanka Grohar) so se kar prestrašile s Pikinimi razlagami. Mami je bilo strašno nerodno, da je bila vsa iz sebe. Vse so odlično igrale!

Anica in Tomaž sta Piko povabila v teater, ker ga ni poznala. Ravnatelj (Dominik Oblak) je predstavil gledališko igro. Blagajničarka (Marjana Rožanec) je nestrpno iskala Piko, da bi ji vrnila denar, saj ji je vstopnico plačala z zlatim cekinom. Na odru so igrali dramo, v kateri je nastopala grofica Aurora (Viki Selan). Pika je mislila, da je vse, kar se dogaja, res, zato je stopila na oder in skušala rešiti zadevo. Ravnatelju je postalo strašno nerodno. Otroci so na Pikino spodbudo stopili na oder in zapeli gusarsko pesem ter zarajali kot pravi morsk razbojniki z meči v rokah. Kar uživali so!

Po obisku gledališča so se Pika, Anica in Tomaž vrnil v vilo Čira čara, kamor je prišel Pikin oče Evrazij (Tone Tomažević) s svojimi mornarji. Zaplesali so in zapeli pesem Taka tuka, ki govori o otoku, katerega poglavar je Pikin oče. Tudi ta prizor je bil posrečen!

Na koncu so Pika, Anica in Tomaž ostali sami v vili. Pogovarjali so se o čudovitih rečeh, ki so jih doživeli. Prišli so do zaključka, da je najboljši ostati kot otrok. Pika je še enkrat pokazala svojo nedolžnost in ponudila Anici in Tomažu zrna grahov, ki so jih med izgovarjanjem čarobnih besed pojedli in tako za vedno ostali otroci.

Sijajna igra! Čeprav je namenjena otrokom, se mi zdi, da je bila kar primerna za našo obletnico. Mislim, da je bila pogodu vsem, starejšim in mlajšim. Vsak ji je sledil po svoje in prišel do lastnega zaključka. Vsi pa smo bili enotni v tem, da smo se zares nasmajali. Igralci so uspešno prikazali povest tudi v dvojnih vlogah, kar ni lahko. To je pa seveda zasluga našega pridnega režiserja.

Ingrid Selan se je zahvalila vsem, ki so pripomogli k temu. Najprej režiserju, našemu neutrudnemu Dominiku Oblaku, ki nam je še enkrat pokazal svoje lastnosti, zvestemu scenografu Andreju Golobu, ki je s svojo kreativnostjo prikazal mnogo različnih prizorov, pomagala sta mu Aleksander Zarnik in Marko Čop. Na oder so poklicali tudi Metko Magister in Metko Oblak, ki sta poskrbeli za maskiranje, Lučko Jereb Oblak in Maruško Klemenčič kot šepetalki, Marjanko Ayerbe Rant, Anko Gaser in Pavla Erjavca, ki so skrbeli za glasbeno spremljavo, snemanje in glasbene vložke, Beti Mavrič, ki je bila zadolžena za plese, Aleksa Šuca, ki je skrbel za luči ter Adrijana Gaserja, Kristjana Kopača in Luka Kenda, ki so poskrbeli za zvok. Ingrid se je zahvalila tudi vsem staršem Prešernove šole in vsem nevidnim sodelavcem za požrtvovalno delo.

V skupni povezanosti za krščanske vrednote

NAGOVOR GOSPE ZDENKE VIRANT JAN OB 60-LETNICI BARAGOVE ŠOLE V SLOVENSKI VASI.

Vse, ki ste nocoj prihite v Hladnikov Dom, prisrčno pozdravljam in se vodstvu Baragove šole lepo zahvaljujem za povabilo na današnje slavje.

Šestdeset let je dolga doba. Mnogim smo dolžni zahvalo, da moremo danes praznovati 60 letnico šole Ireneja Friderika Barage.

Najprej pokojnemu gospodu Martinu Mizeritu, ki je pred šestimi desetletji v Quilmesu, na ulici Brown, slovensko šolo prikladal v življenje. Potem pa Vam vsem - lepo število vas je - ki ste v tej šoli z ljubeznijo poučevali. Brez vas bi šole ne bilo.

Hvala staršem, ki ste vsa ta leta z razumevanjem spremljali in podpirali delo učiteljstva. Brez vas bi šola težko dosegala svoje cilje.

Hvala učencem - vam, ki ste obiskovali, in vam, ki še obiskujete slovensko šolo, soboto za soboto, večkrat tudi med tednom. Brez vas ne bi bilo današnjega praznovanja.

Najbolj pa smo dolžni dati zahvalo Bogu, ki je na delo učiteljstva, staršev in učencev razlival svoj blagoslov.

Današnji materializirani svet drvi v pogubo. Sami smo temu priča. Kaj naj storimo, da ta tok ne potegne s seboj nas, zlasti pa naše mladine? Rešitev je samo ena: Cerkev, družina in šola se morajo v skupni povezanosti boriti za krščanske

vrednote.

Zgled za to, kako te vrednote doseči, po njih živeti in delati, sta nam dala blaženi Anton Martin Slomšek in svetniški kandidat Irenej Friderik Baraga, po katerem nosi ime naša šola.

Ko me je poklicala voditeljica gospa Lucijana in me povabila na današnje slovesnost, sem se kar takoj odločila, da se je bom udeležila, zato, da bi se skupaj z vami veselila današnjega praznika, saj me na Slovensko Vas in še posebno na šolo, vežejo lepi spomini.

Rada bi vam povedala, da je precejšen kos mojega srca ostal v Slovenski vasi. Z zanimanjem in veseljem prebiram v Svobodni Sloveniji o šolskih in vaških prireditvah, o igrah in tekmovanjih. Spremljala sem vas, ko ste z Barko brez ribiča jadrali po Sloveniji.

In ubogi gospod Vinko Glinšek! Najbrž vso pot od doma do Bariloč v mislih zbira vaše novice, ker ve, kaj ga bom najprej vprašala. Zares sem vesela, da morem biti nocoj med vami.

Še enkrat: hvala in čestitke vsem, ki ste pripomogli, da je Baragova šola prišla do častitljivih 60 let in do današnjega slavja. Bog daj, da bi še dolgo živela, Slovenski vasi in vsemu slovenskemu narodu doma in v zdomstvu v korist in ponos.

Bog vas živi!

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Občestvo

Je druga beseda za skupnost in mi bolj ugaja, ker je morda beseda skupnost že kar malo izrabljena.

Občestvo uporabljamo skoraj edino za versko občestvo, ki pa zajame samo nekatere, vsi ostali pa tudi pripadajo slovenski skupnosti ali slovenskemu občestvu. Zato besedo občestvo lahko uporabljamo v tem pogledu in mislimo na vse naše izseljenske rojake in njihove potomce.

Slovenskemu občestvu pripadamo torej vsi, ker ne gre le za verske stvari. Tega se ne bomo nikdar dovolj zavedali in če bo to tako držalo, ne bomo nikdar opustili svojih dolžnosti do sorojaka in do občestva na sploh.

Vse to je slovenska stvarnost. Rešili se bomo, naravno obstali in versko vzdržali, če bomo v tem slovenskem občestvu vsi in drug drugemu pomagali.

Gre za naš človeški, narodni in verski obstoj. Za to ne stojimo ob strani in ne glejmo to naše slovensko občestvo od da-

leč in prekrizanih rok. Tega smo se naučili od naših prednikov in jim moramo zato slediti.

Vsi smo dolžniki in prejemniki slovenskega občestva in njegovih dobrin. Z našo stanovitnostjo in delom, vračamo, kar smo prejeli. Oni za nas in mi za druge. Vsi prihajajo za nami. Tako naj bi bilo pravilno.

Če to tako premislimo in temu primerno tudi delamo, smo izvršili našo dolžnost in poslanstvo na tem svetu.

Družina je prvo okolje takega občestva. Starši si podaljšujejo svoje življenje v otrocih in kar so v njih sejali, to bodo ob času tudi želi.

Naše občestvo je samo povečana družina. V njej smo starejši, dozoreli in mlajši. Niti ne zavedamo se, koliko smo drug drugemu dolžni. S pomočjo vseh in na svoj način, smo v življenju že marsikaj dosegli in sami nikdar ne bi zmogli. Prihodnost gradimo vsi in ta nam bo v dobro, če bomo v občestvu z drugimi.

Skupnost ali vključenost v občestvo, je najboljši zdravilo za vse naše probleme.

SLOVENCİ IN ŠPORT

Kljub porazu še upanje

Slovenska nogometna reprezentanca je v soboto v Moskvi odigrala prvo tekmo dodatnih kvalifikacij za svetovno prvenstvo v Južnoafriški republiki leta 2010. Izbranci selektorja Matjaža Keke so izgubili z 1:2, a obdržali možnost za ugoden razplet na sredini povratni tekmi v Mariboru in odhod na jug Afrike. Rusi so bili večino tekme boljši, gola pa so dosegli v 40. in 53. minuti. Obakrat je bil strelec Dinijar Biljaletdinov. Slovencem je upe povrnil Nejc Pečnik z zadetkom v 87. minuti.

Slovinci so večino prvega polčasa dobro izpolnjevali obrambne naloge in bili morda celo pričakovano zadržani pri odhodih in napadi, saj so Rusi zelo dobri pri izkoriščanju prostora ob protinapadih.

Toda zgodnji ruski zadetek je pomenil določene spremembe v slovenski vrsti, ki pa proti tehnično močnejši ruski vrsti dolgo niso obrodile sadov.

Šele vstop Nejca Pečnika je poskrbel za bolj zanimive „slovenske“ trenutke. Zlata rezerva selektorja Matjaža Keke je namreč zadela za aktivnih 1:2, imela pa je celo priložnost za izenačenje. Na koncu pa morajo biti v slovenskem taboru vendarle zelo zadovoljni, tudi zaradi dejstva, da so bili Rusi - roko na srce - večino tekme boljši. A pokazali so tudi slabosti v obrambi in sami zbranosti, kar bi na povratni tekmi veljalo izkoristiti. Izid bo že znan, ko bodo bralci imeli v roki ta izvod.

NOVICE IZ SLOVENIJE

ATENTAT NA SODNICO

V ponedeljek, 9., okoli 23. ure je ob stanovanjski hiši v Radovljici eksploziralo neznano eksplozivno telo. Kasneje se je izvedelo, da je do eksplozije prišlo pred hišo sodnice Katarine Turk Lukan. Na kranjski policijski upravi so pojasnili, da preiskava teče v smeri suma storitve kaznivih dejanj poskusa uboja, povzročitve splošne nevarnosti in prepovedane proizvodnje in prometa z orožjem ali eksplozivom. Zaenkrat ni razvidno kdo in zakaj naj bi izvedel napad.

20. FESTIVAL FILMA

S filmom Divje trave slovitiga francoskega režiserja Alaina Resnaisa se je v Cankarjevem domu začel 20. ljubljanski mednarodni filmski festival - LIFFe. Programski direktor Simon Popek je za jubilejno izdajo festivala izbral 106 filmov, ki jih bodo obiskovalci v Ljubljani in Mariboru spremljali do 22. novembra.

PREVERJENO: SOVO SO IZRABLJALI

Ugotovitve računskega sodišča pritrjujejo, da je bila Slovenska obveščevalno-varnostna agencija (Sova) predvsem v obdobju, ko jo je vodil Iztok Podbregar, zlorabljena v politične namene, je po seji komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb dejal njen predsednik Zvonko Černač. Člani komisije so med drugim obravnavali revizijsko poročilo računskega sodišča o delovanju Sove v letih 2005, 2006 in 2007 ter poročilo o delovanju Sove za leto 2008.

CELOTNI VALVASOR V SLOVENŠČINI

Izšla je prva knjiga prvega celotnega slovenskega prevoda Slave vojvodine Kranjske. Uradna slovesnost je bila na gradu Bogenšperk, kjer je baron in polihistor Janez Vajkard Valvasor pred dobrimi tremi stoletji ustvarjal to zgodovinsko delo. Po 320 letih je eden od simbolov slovenstva doživel prvenec tudi v domačem jeziku.

SLOVENSKA „UOM“ JE STAVKALA

Sindikat kovinske in elektroindustrije (SKEI) Slovenije je z udeležbo na splošni opozorilni stavki zadovoljen. Po podatkih sindikata se je stavke udeležilo več kot 120 podjetij in skoraj 30.000 zaposlenih. Nasprotno pa na Gospodarski zbornici Slovenije menijo, da t.i. "referendum SKEI" ni uspel, saj se je stavke udeležilo manj kot tretjina vseh zaposlenih v panogah. SKEI je s stavko od delodajalcev v kovinski, elektronski in elektroindustriji ter v industriji kovinskih materialov in livarn zahteval dvig najnižje izplačane plače na 600 evrov neto in izplačilo dodatka v višini 150 evrov bruto.

PODPISANI SPORAZUM ZA JUŽNI TOK

Slovenija in Rusija sta v Moskvi podpisali sporazum o sodelovanju pri izgradnji in uporabi plinovoda Južni tok v Sloveniji (kar pa ne pomeni, da bo plinovod tekkel po slovenskem teritoriju). Sporazum sta ob navzočnosti premierov obeh držav, Boruta Pahorja in Vladimirja Putina, podpisala slovenski minister za gospodarstvo in ruski minister za energetiko, Matej Lahovnik in Sergej Šmatko. V Gazpromu so prepričani, da sobotni podpis meddržavnega sporazuma pomeni preboj za uresničevanje projekta plinovoda, Južni tok pa za države, ki bodo pri njegovi izgradnji in uporabi sodelovale, postaja prednostna pobuda za spodbujanje gospodarskega razvoja.

PO SVETU

VOLITVE NA KOSOVU

Na Kosovu, je približno milijon 400 tisoč volivcev prvič od razglasitve samostojnosti izbiralo predstavnike lokalnih oblasti. Za varnost na volitvah je skrbelo približno pet tisoč kosovskih policistov, tam pa je tudi 180 mednarodnih in 2.400 kosovskih opazovalcev. Tamkajšnji predsednik Fatmir Sejdiu je v petek državljanom sporočil, da volitve niso pomembne samo za prihodnost Kosova, ampak so tudi pomemben izpit za nadaljnjo integracijo države v EU, Nato in druge mednarodne ustanove. Hkrati je pozval vse volivce, naj se volitev udeležijo.

LIZBONSKA POGODBA IN EU

Prihodnji teden bo izredni vrh Evropske unije, na katerem bodo voditelji držav in vlad članic izbirali predsednika Evropskega sveta in zunanjega ministra unije. Neformalni vrh bo, kot je zapisalo predsedstvo, potekal v obliki delovne večerje. Predsedstvo upa, da bodo na srečanju evropski voditelji dosegli dogovor o treh novih položajih v uniji, ki jih predvideva Lizbonska pogodba. Gre za predsednika Evropskega sveta, visokega predstavnika povezave za zunanje in varnostne zadeve ter generalnega sekretarja Sveta Evropske unije. Ob tem pa se postavlja vprašanje ali bo pogodba res začela veljati že prvega decembra.

I. SVETOVNA VOJNA

Po vsem svetu so potekale slovesnosti v spomin na 11.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVESNA ZADUŠNICA ZA ŠKOFA DR. ROŽMANA V BUENOS AIRESU

(...) V baziliki sv. Jožefa so imeli Slovenci s področja Vel. Bs. Airesa v nedeljo 22. novembra ob pol petih pop. slovesno zadušnico za umrlega škofa dr. Rožmana. Pok. škof dr. Rožman je to baziliko dobro poznal. (...)

Od vseh strani so prihajali. Prav nobenega slovenskega naselja na področju Vel. Bs. Airesa, ki bi ne bilo zastopano. S postaje Flores so se od vsakega vlaka pomikale dolge procesije proti baziliki. (...)

Ob pol peti uri je stopil na prižnico g. duh. svetnik Alojzij Košmrlj. Zbranim slovenskim vernikom je govoril o življenju, delu in skrbi pok. škofa za slovenski narod in njegove raztresene sinove in hčere po svetu ter o njegovih žrtvah in ponižanjih (...)

Po govoru duh. svetnika Košmrlja je stopil k oltarju direktor slov. dušnih pastirjev v Argentini ter je ob asistenci slovenskih bogoslovcev imel mašo za pokoj duše umrlega škofa dr. Rožmana. Na koru je pel pevski zbor Gallus Tomčevu slovensko mašo. (...)

Žalne maše v Adroguaju in Lanusu

Za umrlega škofa dr. Rožmana so bile žalne maše tudi že v škofovem bogoslovju v Adroguaju in v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi v Lanusu. (...)

Slovenci v Argentini žalujejo za škofom

(...) V vse slovenske domove po širni Argentini, vzdolž in počez, se je naselila žalost, kajti umrl je največji njihov prijatelj, njihov skrbni duhovni oče (...) Razne slovenske organizacije in ustanove v Argentini so imele prejšnji teden za umrlim škofom žalne sestanke, na katerih so se govorniki v toplih besedah spominjali velikega slovenskega škofa, neustrašnega borca za ohranitev božjega kraljestva v slovenskem narodu. (...)

SLOVENCI V ARGENTINI OBČNI ZBOR SDO

V zelo lepem številu so se zbrale članice Slovenske dekleške organizacije v nedeljo 22. novembra v Slovenski hiši. (...) Po razrešnici dosedanjemu odboru so sledile volitve novega odbora, ki ga sestavljajo: predsednica: Marjetka Železnikar, tajnica: Milica Hribar, blagajničarka: Barbka Maček, kulturni referentki: Tinka Vomberger in Alenka Jenko, referentka za petje: Anka Savelli, za šport: Anica Mehle in Marija Babnik, gospodarica: Marija Tomazin; v nadzornem odboru sta: Olga Prijatelj in Majda Pahor. (...)

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Sebastijana Kocmurja in njegove žene ge. Polonce roj. Maček se je rodil sinček. Srečni družini naše čestitke.

Svobodna Slovenija, 26. novembra 1959 - št. 47

november leta 1918, dan, ko se je končala prva svetovna vojna. Takrat so sile antante z Nemčijo podpisale premirje in tako dosegle, da so se vojske začele umikati z zahodne fronte. Osrednja slovesnost je bila v Parizu, udeležila pa se je tudi nemška kanclerka Angela Merkel. 1. svetovna vojna je terjala skoraj 10 milijonov žrtev, ranjenih je bilo dvakrat toliko, prinesla pa je tudi novo podobo evropskega zemljevida. Po koncu prve svetovne vojne so padli štirje evropski imperiji, ustanovljena je bila Sovjetska zveza, sam konec pa je zaznamoval tudi končanje svetovne prevlade Evrope.

ZASEDANJE EP

Podnebne spremembe, energetska varnost in nov sporazum o sodelovanju so nekatero od tem, o katerih bo švedsko predsedstvo razpravljalo na vrhu z Rusijo 18. novembra v Stockholmu. Evropski poslanci pa so predvsem zaskrbljeni zaradi stanja na področju človekovih pravic v tej državi.

OBAMA

Ameriški predsednik Barack Obama je v četrtek odpotoval na turnejo po Aziji, kjer je med drugim sodeloval na

RESUMEN DE ESTA EDICION

TENER MEMORIA Y HONRAR EL PASADO

Un 16 de noviembre, pero de 1959 fallecía en el exilio, el obispo de Ljubljana Dr. Gregorij Rožman. Nació el 9 de marzo de 1883 en Šmihel, en las cercanías de Pliberk, en la región austriaca de Koroška. Fue ordenado sacerdote en julio de 1907 y a partir de allí nunca dejó de transmitir la palabra de Dios. Su carrera en el sacerdocio fue fructífera como pastor y como educador. En 1929 fue nombrado auxiliar del obispado de Ljubljana, con el derecho a suceder al por entonces obispo Jeglič. El 14 de julio del mismo año el padre Rožman fue nombrado obispo y un año más tarde (1º de agosto de 1930) fue designado obispo de Ljubljana. En el inicio de la revolución comunista durante la segunda guerra mundial, el Dr. Rožman condenó públicamente la violencia comunista, los incendios y asesinatos premeditados. En los momentos de mayor angustia, el obispo siempre habló a los fieles de la confianza en Dios y en la protección de la Virgen María. En el año 1945 emigró, como máxima autoridad eclesial, junto con las familias eslovenas que debieron abandonar el país. En el exilio fue el padre que reunió a todos los hijos eslovenos dispersos por el mundo. Exhortaba a no olvidar los ideales por los que estuvieron obligados a dejar Eslovenia y a mantener la unidad en la fe. El odio del comunismo hacia el Dr. Rožman se hizo manifiesto con un proceso, entre el 20 y el 27 de agosto de 1956, en el que lo condenaron en ausencia a 18 años de prisión. En 2007 se derogó la condena que carecía de legalidad. Recién en estos últimos años, la figura del obispo Dr. Rožman está siendo reivindicada en Eslovenia. Durante su exilio el obispo vivió en los Estados Unidos y de allí realizaba frecuentes viajes a los países que acogieron a los eslovenos. En la Argentina estuvo en tres oportunidades. Sus restos fueron sepultados en Lemont (EEUU) y hasta la actualidad descansan allí. En el 50º aniversario de su muerte, se realizaron numerosas misas en recuerdo al Dr. Gregorij Rožman, publicaciones y otros actos conmemorativos para honrar su memoria. (Pág. 1)

15 AÑOS DE TRABAJO

Eslovenia creó, hace 15 años, un órgano especial de gobierno que se dedica en su totalidad a la atención de los compatriotas fuera del territorio nacional esloveno. En un principio formó parte del Ministerio de relaciones exteriores y con el tiempo se transformó en un departamento del gobierno de pleno derecho. En esloveno se llama "Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu", lo que aquí se traduce como la "Oficina de gobierno de la república de Eslovenia para los eslovenos por el mundo". En la actualidad está a cargo de un ministro sin cartera, el Dr. Boštjan Žekš, y el Secretario de Estado es el Dr. Boris Jesih. Durante sus 15 años de funcionamiento, la Oficina logró resultados significativos a favor de los intereses de los eslovenos tras frontera y en el mundo. Los proyectos que dirige o cofinancia se relacionan con actividades culturales, deportivas, educativas y de otros ámbitos. Para el 2010 las prioridades estarán vinculadas en la cooperación con los científicos eslovenos y otros profesionales de alto nivel en el extranjero. (Pág. 2)

FELICIDADES

El pasado 25 de octubre se celebró el 42º aniversario del centro esloveno Pristava, en Castelar. El día comenzó con el izamiento de la bandera nacional y eslovena. Luego siguió la misa, ofrecida por el p. Franci Cukjati. Pasado el mediodía, el aroma de la cocina invitó a todos a sentarse a la mesa disfrutar del almuerzo. En horas de la tarde fue el turno del acto cultural. El presidente del centro Andrej Golob saludó a los presentes y luego siguieron las felicitaciones de los invitados especiales y las palabras centrales de la jornada que estuvieron a cargo de la Prof. Ana Marija Hren. La familia de Pristava presentó sobre las tablas la obra Pika Nogavička, un cuento infantil que arrancó más de una carcajada a todos. (Pág. 3)

azijsko-pacífiskem forumu za gospodarsko sodelovanje. Kot je napovedal pred odhodom, bo na njem govoril o potrebi po novi strategiji uravnotežene rasti. Doma pa je za prihodnji mesec napovedal vrh o zaposlovanju.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Ana Marija Hren, Božidar Bajuk, Monika Češarek Kenda, Lučka Oblak Čop, Vera Breznikar Podržaj, Regina Truden Leber, Zdenka Virant Jan in Marija Ivana Tekavec. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhaki - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE

Rojstvo
 Dne 13. oktobra je bila rojena **Katja Luna Praprotnik**. Mamica je Veronika Pograjc Rajer, očka pa Marjan.

Srečni družini naše čestitke!

Poroka
 V nedeljo, 15. novembra sta se v cerkvi Nuestra Señora del Carmen poročila **Nadja Pugelj** in **Víctor Tortelli**. Za priči sta bila Marjan Pugelj in Marta Alvarez.

Novoporočencama želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Oder Našega doma bo v kratkem postal „Veliki oder sveta“

Režiser Blaž Miklič

Mojstra - izposojen dar življenja človeka istočasno razveseljuje in vznemirja. Kdor je od Boga poklican v življenje, ob rojstvu prejme

Pedro Calderón de la Barca (rojen 17. januarja 1600 in umrl v Madridu 25. maja 1681) je največji pisec španske baročne dramatike. Spisal je okoli 120 komedij (razdeljene na verske, filozofske in tragične) ter 80 alegoričnih duhovnih dram: autosakramental ali misterij (obravnava svetopisemskih zgodb) kateri so mu prinesli največ priznanja. Slog njegovih iger je retoričen, bogat v metaforah in slikovit. Prav gotovo opus „Veliki oder sveta“ (1645) spada med Calderonova najbolj dovršena literarna dela.

Pretrsljivo vsebino igre je že priznan in uveljavljen režiser Blaž Miklič razvil na slikovit in dinamičen način.

V glavnem je to igra s sporočilom zaupanja in upanja. Od Boga -

vlogo in orodje za izpolnjevanje naložene naloge.

Tako se igra prične na odru sveta z igravci, ki si jih Mojster postavi na mikavem odru kjer ne manjka lepot in skušnjav, človek postaja vse bolj zatopljen v svojo vlogo in tako pozabi od kod prihaja in kaj ga čaka ob odhodu.

Mojster razglaša samo eno sporočilo: „Delaj dobro, Bog s teboj“.

Ko je posojila življenja konec, Mojster zahteva obračun: odpadejo lišp, slava, končano je trpljenje in bridkost; za nami ostajajo naša dejanja in molitve. Z nami pa gredo samo naša dobra dela.

„Veliki oder sveta“ je obenem alegorija življenja samega po sebi kakor tudi teater-igra znotraj teatra, kot je pri Calderonovih opusih značilno: bogate metafore, ki jih avtor uporablja, postanejo čopič, ki riše misli in pojme, ki jih režiser prevaja v gibe.

Čeprav so originalne predstave baročnih misterijev predvajali pod milim nebom ali pred cerkvami ali katedrale, scenarija mojstra Toneta Oblaka konkurira v bogastvu in vzdušju z tistimi originalnimi scenariji.

Če so vas te vrstice nagovorile in vas bolj kot branje mika akcija, pričakujemo vas v nedeljo 29. novembra ob 16.00 uri, ko se bo v Našem domu odprl „Veliki oder sveta“! Rezervirajte vstopnico na telefon Našega doma (4651-4914) vsak ponedeljek, torek in četrtek od 8.00 ure do 12.00 ure. Vsako sredo in petek pa od 17.30 ure do 21.00 ure.

MIT

OBVESTILA

PETEK, 20. novembra:
Razstava in predavanje o vojni za Slovenijo 1991, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. novembra:
Praznik Kristusa Kralja in 50. obletnica smrti škofa dr. Gregorja Rožmana. Ob 16. uri sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj nato v dvorani igra „Andražev norček“.

SREDA, 25. novembra:
Učiteljska seja, ob 19.30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 28. novembra:
15. obletnica folklorne skupine „Maribor“, ob 20.30 uri v Carapachayu.

ZSMŽ iz Slovenske vasi vabi na predavanje. Govorila nam bo lic. **Alenka Brulc** o samozavesti, ob 19. uri v Hladnikovem domu.

NEDELJA, 29. novembra:
53. obletnica Našega doma San Justo
Zaključna prireditev Slomškove šole, po sv. maši.
Zlata maša č. g. Franceta Burja, ob 9. uri v cerkvi Marije Kraljice v Lanusu.

SOBOTA, 5. decembra:
Zaključna prireditev Jegličeve šole
Zaključna prireditev Rožmanove šole

NEDELJA, 6. decembra:
Občni zbor SDO/SFZ

Sveta maša in kosilo v Rožmanovem domu
Zaključna prireditev Balantičeve šole
Zaključna prireditev Jurčičeve šole
Zaključna prireditev Prešernove šole
TOREK, 8. decembra:
Prvo sveto obhajilo
Zaključna prireditev Baragove šole

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

60. obletnica v Škofji Loki

Glasbena šola Škofja Loka, ki jo je ustanovil Mesetni ljudski odbor leta 1949, je v torek 10. svoj obstoj obeležila z jubilejnim koncertom, ki je bil v Kristalni dvorani Sokolskega doma.

Danes glasbena šola s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po osnovnem

glasbenem izobraževanju v svoji občini kot tudi občinah Gorenja vas-Poljane, Železniki in Žiri, kjer delujejo njeni dislocirani oddelki. Glasbena šola je za uspešno vzgojno-izobraževalno delo prejela veliko plaketo občine Škofja Loka in Zlati grb občine Škofja Loka za 50-letno delovanje na glasbeno vzgojnem področju. Od leta 1996 pa uspešno sodeluje s Singund Musikschule der Stadt Freising. Dosedanji ravnatelji so bili Franjo Zorko, Edvard Lipovšek, Oskar Škulj, Blagoje Iliž, Anton Kvaternik, Marija Schulz,

Ivan Gorenšek in Valentin Bogataj. Danes pa Glasbeno šolo vodi prof. Peter Kopač.

Na jubilejnem koncertu so nastopili Komorni deklški zbor DO Žiri z zborovodkinjo prof. Katarino Miklavčič, Trio kljunastih flavt, Mali godalni orkester Glasbene šole Škofja Loka, Ansambel violončelov, Kvartet flavt, Tolkalna skupina, Kitarski orkester Glasbene šole Škofja Loka, Pevski oddelek Glasbene šole Škofja Loka, člani Pihalnega orkestra in Veliki godalni orkester Glasbene šole Škofja Loka.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 18. novembra 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,49 US dolar
1 EVRO	1,57 KAD dolar
1 EVRO	5,74 ARG peso

53. obletnica Našega doma
 Nedelja, 29. novembra 2009

Sivljanje Adama (Michelangelo)

CELODNEVNI PROGRAM

8.00 Sv. maša v sanhuški stolnici za vse žive in rajne rojake iz okraja ob 60. obletnici prve slovenske maše v sanhuški katedrali. Sv. mašo daruje p. dr. Alojzij Kukovica. Poje MPZ San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombegar.

9.30 Dviganje zastav
 Otvoritev in blagoslov novo dograjenih prostorov Našega doma.
 Akademija ob 10. obletnici razglasitve škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Nastopajo: pevski zbor šole Franceta Balantiča pod vodstvom ge. Marije Krajnik Štrubelj in ge. Kristine Skvarča Šenk, Zbor mater in žena iz San Justa pod vodstvom gdč. Anice Mehle, mladána Našega doma.
 Podelitev priznanj, Skupni zajtrk.

13.00 Skupno kosilo

16.00 Popoldanski program v glavni dvorani Našega doma:
 Slavnostni govornik č.g. Danijel Vrečar S.D.B.
 Na odru Frida Beznika uprizoritev autosakramentala »Veliki oder sveta« - Pedro Calderón de la Barca, v režiji Blaža Mikliča, scena Tone Oblak.

Na dvorišču Našega doma poskrbljena dobra postrežba ob zvokih orkestra »Die Freunde«.

Lepo vabljeni!
 Kosilo po naročilu na tel. 4651-4914
 Hipólito Yrigoyen 2776, San Justo

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija bo tudi letos organizirala šolsko kolonijo. Potekala bo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v cordobskih hribih. **Odpotovala bo 1. januarja zvečer in se vrnila 11. januarja zjutraj.** Udeležijo se je lahko otroci naših šolskih tečajev od 8. do 13. leta. Vodila jo bo **prof. Andrejka Puntar Gaser**.

Celoten strošek kolonije znaša 1.600.- pesov na otroka.
Pogoji za vpis: plačilo polovice zneska in predložitev vseh potrebnih formularjev. Vpisovanje traja do 10. decembra. Plačilo ostalega zneska do 29. decembra. Število razpoložljivih mest je omejeno, zato svetujemo, da z vpisom pohitite.

Društvo Zedinjena Slovenija.

Veleposlaništvo Republike Slovenije
Slovenska kulturna akcija
Zedinjena Slovenija
 vabijo vse rojake na razstavo

Vojna za obrambo suverenosti v Sloveniji leta 1991

in predavanje **polkovnika doc. dr. Tomaža Kladnika** načelnika Vojaškega muzeja Slovenske vojske

V petek, 20. novembra ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše, R.L. Falcón 4158